

[1.23] Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐπὶ τῷ λιμένι παρετάξαντο ἐν μετώπῳ ὡς εἰς ναυμαχίαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος, καὶ τῆς ἡμέρας ὄψε ἦν, ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς.

[1.24] Λύσανδρος δὲ τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἔπεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας ὃ τι ποιοῦσιν ἀποπλεῖν καὶ αὐτῷ ἐξαγγεῖλαι. Καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν πρὶν αὐταὶ ἦκον. Ταῦτα δ' ἐποίει τέτταρας ἡμέρας· καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο.

[1.25] Ἀλκιβιάδης δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αἰγιαλῷ ὀρμοῦντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίου ἀπὸ τῶν νεῶν, τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα, οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοὺς ὀρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Σηστὸν παρήνει πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν· οὗ ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε.

[1.26] Οἱ δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν· αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον. Καὶ ὁ μὲν ὤχετο.

[1.27] Λύσανδρος δ', ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς Ἀθηναίοις, εἶπε τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὴν κατιδῶσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χερρόνησον, ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην ἡμέραν, τὰ τε σιτία πόρρωθεν ὠνούμενοι καὶ καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι οὐκ ἀντανήγεν, ἀποπλέοντας τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν ἄραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε.

[1.28] Λύσανδρος δ' εὐθύς ἐσήμνηε τὴν ταχίστην πλεῖν· συμπαρήει δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων. Κόνων δὲ ἰδὼν τὸν ἐπίπλου, ἐσήμνηεν εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν κατὰ κράτος. Διεσκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων, αἱ μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παντελῶς κεναί· ἡ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἑπτὰ πλήρεις ἀνήχθησαν ἀθρόαι καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δ' ἄλλας πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῆ γῆ. Τοὺς δὲ πλείστους ἄνδρας ἐν τῇ γῆ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια.

Μετάφραση

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἄμα ἀνίσχοντι τῷ ἡλίῳ παρετάξαντο ἐπὶ τῷ λιμένι
Και οι Αθηναῖοι συγχρόνως όταν σηκώθηκε ψηλά ο ἥλιος παρατάχτηκαν στο λιμάνι

ἐν μετώπῳ ὡς εἰς ναυμαχίαν.
κατά μέτωπο σαν για ναυμαχία.

Ἐπεὶ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἀντανήγαγε,
Και επειδή ο Λύσανδρος δεν έβγαλε τα πλοία από το λιμάνι για να τους αντιμετωπίσει

καὶ ἦν ὥσπερ τῆς ἡμέρας, ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς.
και ήταν πλέον αργά, απέπλευσαν πάλι στους Αιγός ποταμούς.

Λύσανδρος δὲ ἐκέλευσεν τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἔπεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις,
Και ο Λύσανδρος διέταξε τα πιο γρήγορα από τα πλοία να ακολουθήσουν τους Αθηναίους,

ἐπειδὰν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας ὅ τι ποιοῦσιν
και όταν αποβίβαστούν, αφού παρακολουθήσουν τι κάνουν

ἀποπλεῖν καὶ ἐξαγγεῖλαι αὐτῷ.
να αποπλεύσουν και να (το) ανακοινώσουν σ' αυτόν.

Καὶ πρότερον οὐ ἐξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν πρὶν αὐτὰ ἤκον.
Και νωρίτερα δεν αποβίβασε (κανένα) από τα πλοία παρά μόνο αφού αυτά επιστρέψουν.

Ταῦτα δ' ἐποίει τέσσαρας ἡμέρας·
Και αυτά έκανε για τέσσερις ημέρες.

καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο.
και οι Αθηναῖοι έβγαιναν πάλι στα ανοιχτά για να τον αντιμετωπίσουν.

Ἄλκιβιάδης δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ὀρμοῦντας
Και ο Αλκιβιάδης αφού παρατήρησε από τα τείχη τους Αθηναίους ότι έχουν αγκυροβολήσει

ἐν αἰγιαλῷ καὶ πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει,
σε ανοιχτή παραλία και προς καμιά πόλη,

μετιόντας δ' τὰ ἐπιτήδεια ἐκ Σηστοῦ
και ότι αναζητούσαν τα εφόδια από τη Σηστό (που απείχε)

πεντεκαίδεκα σταδίου ἀπὸ τῶν νεῶν,
δεκαπέντε στάδια από τα πλοία,

τοὺς δὲ πολεμίους (ὀρμοῦντας) ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα,
ενώ τους εχθρούς ότι άραξαν προς λιμάνι και προς πόλη έχοντας τα πάντα,

ἔφη οὐκ ὀρμεῖν αὐτοὺς ἐν καλῷ,
είπε ότι δεν άραξαν αυτοί σε καλό μέρος,

ἀλλὰ παρήνει μεθορμίσαι εἰς Σηστόν πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν·
αλλά συμβούλευσε να μετακινηθούν στη Σηστό (που είναι) και προς λιμάνι και προς πόλη (κοντά)

οὐ ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε.
εκεί αν είστε θα ναυμαχήσετε, είπε, όταν θέλετε.

Οἱ δὲ στρατηγοί, μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος,
Και οι στρατηγοί, κυρίως όμως ο Τυδέας και ο Μένανδρος,

ἐκέλευσαν αὐτὸν ἀπιέναι·
διέταξαν αυτόν να φύγει·

γὰρ αὐτοὶ (ἔφασαν) νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκεῖνον.
γιατί αυτοί (έλεγαν) τώρα ότι είναι στρατηγοί, όχι εκείνος.

Καὶ ὁ μὲν ὤχετο.
Και αυτός έφυγε.

Λύσανδρος δ',
Και ο Λύσανδρος,

ἐπεὶ ἦν Πέμπτη ἡμέρα ἐπιπλέουσι **τοῖς Ἀθηναίοις,**
όταν ήταν η πέμπτη μέρα αφού άρχισαν να πλέουν (κατά του Λυσάνδρου) οι Αθηναίοι,

εἶπε τοῖς ἐπομένοις **παρ' αὐτοῦ,**
είπε σ' αυτούς που ακολουθοῦσαν (τους Αθηναίους) κατά διαταγή του,

ἐπὰν κατίδωσιν αὐτοὺς ἐκβεβηκότας
όταν δουν αυτούς να έχουν αποβιβαστεί

καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χερρόνησον,
και να σκορπίζονται στη Χερρόνησο,

(ὄπερ ἐποιοῦν πολὺ μᾶλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν,
(το οποίο ακριβώς έκαναν πολύ περισσότερο κατά τη διάρκεια κάθε μέρας,

ὠνούμενοι τὰ τε σιτία πόρρωθεν
και επειδή αγόραζαν τα τρόφιμα από μακριά

καὶ καταφρονοῦντες δὴ τοῦ Λυσάνδρου,
και επειδή περιφρονούσαν βέβαια τον Λύσανδρο,

ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν),
επειδή δεν έβγαζε τα πλοία από το λιμάνι),

ἀποπλέοντας τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν
αφού αποπλεύσουν πάλι πίσω σε αυτόν

ἄραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν.
να σηκώσουν την ασπίδα στο μέσο της διαδρομής.

Οἱ δὲ ἐποίησαν ταῦτα, ὡς ἐκέλευσε.
Και αυτοί έκαναν αυτά, όπως διέταξε.